

Opprinnelig Kjærlighet

En Bibelsk Kjærlighetshistorie

Adrian Ebens

Opprinnelig Kjærlighet

En Bibelsk Kjærlighetshistorie

Adrian Ebens

Skrevet desember 2012

Publisert første gang juli 2015

Oppdatert januar 2019

Oversatt fra engelsk til norsk av Azadeh Badiie. Hefтетittelen på engelsk er "Original Love".

Bibler brukt for oversettelser av Bibelvers:

BGO: Bibelen Guds Ord, 2017.

BMG: Bibelen a.v. 1611 ved Morten Gjemlestad, 2003.

Noen ganger er resultatet en blanding av BGO og/eller BMG og fri oversettelse for å komme nærmest den engelske teksten.

Innhold

1. Opprinnelig Kjærlighet.....	4
2. Ikke Skamfull.....	8
3. Skapt i Hans Bilde – Det Guddommelige Mønsteret.....	12
4. Trollkvinnen og Hennes Lærling.....	18
5. Det Lovede Agape-Frøet.....	26
6. Eros' Tyranniske Avkom.....	30
7. Guds Sorg.....	37
8. En Velsignet Mann.....	42

1. Opprinnelig Kjærlighet

Under sin bergpreken, berørte Jesus flere nøkkelområder som er en kamp for mennesket. Et av punktene Han nevnte var dette:

Dere har hørt at det er sagt av dem fra gamle dager: "Du skal ikke bryte ekteskapet." (28) Men Jeg sier dere at hver den som ser på en kvinne med lyst etter henne, har allerede begått ekteskapsbrudd med henne i sitt hjerte. Matteus 5:27-28

For enhver kristen mann, virker disse ordene som et knusende slag mot enhver følelse av rettferdighet han måtte føle han besitter. Med disse ordene berører Jesus selve kjernen i menneskets slaveri under synden. For enhver mann som søker å være ren i hjertet, driver denne uttalelsen ham ned på kne i sorg og en dyp følelse av hans behov for den levende Frelser i hans hjerte. Å kjenne Jesus er å vite at Han aldri så på en kvinne for å begjære henne. Med kunnskap om denne virkeligheten, har vi håp om at vi som falne menn kan bli transportert i våre hjerter tilbake til den opprinnelige kjærligheten.

Når vi tenker på hendelsen da Adam først så Eva, innbiller de fleste seg at Adam sa "WOOO! MAN!" Men dette projiserer hjertes forvridde tilbøyeligheter på Skriften. Mange menn kan ikke engang tenke på bilder av Edens hage, i frykt for at deres korrupte natur vil overta kontrollen. For å forstå kjærligheten som var i hjertet til Adam da han så Eva, trenger vi bare å lese Bibelen.

Og det ribbeinet som Herren Gud hadde tatt fra mannen, det dannet Han til en kvinne, og Han førte henne til mannen. (23) Da sa Adam: "Dette er nå bein av mine bein og kjøtt av mitt kjøtt; hun skal kalles kvinne, fordi hun ble tatt av mannen." 1. Mosebok 2:22-23

Legg nøye merke til Adams ord når øynene deres møtes. "Dette er bein av mitt ben og kjøtt av mitt kjøtt; hun skal kalles kvinne, fordi hun ble tatt av mannen." Grunnlaget for denne opprinnelige kjærligheten var ikke at Adam så noe vakkert som han ønsket å eie. Han så noen som hadde fått sitt liv fra ham; han så en person som hadde kommet fra ved siden av hans hjerte, og derfor verdsatte han henne som sitt andre jeg. Som Paulus

tydelig uttrykte det:

På samme måte bør ektemennene elske sine hustruer som sine egne kropper; den som elsker sin hustru, elsker seg selv. (29) For ingen har noen gang hatet sitt eget kjød, men nærer og verner om det, slik Herren gjør med kirken. (30) For vi er lemmer på Hans kropp, av Hans kjød og av Hans bein. Efeserbrevet 5:28-30

Så vi ser at akkurat som Adam sa til Eva at du er av mitt kjøtt og bein, på samme måte sier den andre Adam til kirken, du er av mitt kjøtt og bein. Han elsker oss, ikke fordi vi har noe å tilby Ham, men fordi vi kom fra Ham. Slik kjærlighet!

Utover dette, hvis du leser nøye historien i 1. Mosebok, kapittel 2, vil du se at Adam ble plassert i hagen over hele skapelsen før kvinnen ble skapt fra hans ribbein. Da hun kom fram fra ham, ga han alt han eide til henne for å være en forvalter sammen med ham. Nok en gang, gjorde han dette fordi han så noe han ønsket å eie og kontrollere? Forsøkte han å kjøpe henne med sine eiendeler? Nei, det er ikke kjærligheten som var i Adams hjerte til Eva. Kjærligheten som var i hans hjerte var kjærligheten som kommer fra Gud, for Gud er kjærlighet. Men hvilken kjærlighet er det? Det greske ordet for det, er *Agape*, som betyr velvillig kjærlighet; en kjærlighet som ikke er avhengig av noen egenskaper som mottakeren besitter. Det greske ordet som ofte betyr kjærlighet i dag, er *Eros*, noe som aldri er støttet i Bibelen. *Eros* er en kjærlighet til det som er vakkert, edelt og deilig. *Eros* er ønsket om å eie og nyte de tingene som gleder våre øyne, appetitt og kropper. Se Dommerne 14:2-3 og 2. Samuel 11:2 for eksempler.

Da Eva kom til Adam med den forbudte frukten, kom hun med noe som Gud ikke hadde gitt Adam å gi til henne. Med denne frukten, hadde Eva nå noe han ikke hadde. Hun hadde kommet fra treet med sinnet fylt av en ny måte å tenke på. Satan forførte Eva med sine subtile ord. Satan snakket til henne som en som hadde skjønnhet i seg selv. Han omtalte henne ikke som en som hadde fått sin arv fra Adam. Han omtalte henne ganske enkelt som vakker, og dette smigret henne og fikk henne til å glemme kilden til hennes skjønnhet. Sinnet som ser på en kvinne og tenker på

hennes skjønnhet for å oppnå noe fra henne, er et sinn inspirert av Satan.

Det var noe rart, men likevel spennende med Eva da hun kom til sin mann, fordypet i sitt opprør. Med sin nye følelse av hvem hun var, hadde hennes frimodighet, selvtillit og ambisjon en slags tiltrekning på Adam. Det var rart, men likevel spennende. Ved å ta frukten, trosset Adam ikke bare Guds lov, han etablerte også en ny lov – en som ville få alle hans sønner til å se til kvinnen for å gi dem noe. Innenfor menns hjerter ville det bli stemplet denne følelsen av at kvinnen var livgiveren, at hun eide veien til vitalitet. Og slik begynte tilbedelsen av det hellige feminine, og symbolet på mannens nye slaveri (i hans sinn) var bildet av den nakne kvinnelige formen. Dette er bildet som for de fleste menn ville bli symbolet på den transaksjonen som skjedde i hagen; mannen ville se til kvinnen for å gi ham liv, i stedet for at kvinnen så til mannen for å få liv fra ham. I den transaksjonen, endret menneskets kjærlighet seg, på tragisk vis, fra *Agape* til *Eros*. Den endret seg fra en kjærlighet som gir uten å søke noe for seg selv, til en kjærlighet som bare tiltrekkes av det som behager en selv.

Det naturlige sinnet tror kanskje at denne nye kjærligheten er en oppgradering for kvinner, men faktisk bandt den kvinnen i slaveri. For å gi mannen hans øyegodteri, for å tiltrekke seg mannen, må hun ha noe å gi ham. En verden av mote og kroppsforbedringer er født! Kvinnen søker nå å vise sin verdi til mannen hun ønsker seg, ut fra sine egne ressurser. Hun avviser uforvarende sin arv fra mannen og tilnærmer seg ham på sine egne premisser, og den resulterende opplevelsen er hult for både mannen og kvinnen. Mannen blir etterlatt med et konstant begjær, og kvinnen blir etterlatt for alltid usikker.

Legg nøye merke til at den opprinnelige kjærligheten Adam følte for Eva ikke var basert på det hun hadde i seg selv, men på at hun var kommet fra ham. Han ga henne alt han hadde fått fordi hun hadde kommet fra ham og var derfor en del av ham, og ansvaret de hadde overfor hverandre ble perfekt forstått. Det er *Agape*, det er original kjærlighet.

Merk også at den eneste måten å sikre at *Agape* er ren, er å vite med sikkerhet at mottakeren ikke hadde noe iboende i seg som forårsaket at

kjærligheten ble oppvekket. Hvis kvinnen eide noe iboende som ikke hadde kommet fra mannen, ville *Eros* oppvekkes, og kvinnen må da fortsette å produsere det som først tiltrakk mannen, og dette fører til døden. Enhver kvalitet i mennesket utenfor Guds hensikt, er flyktig og forgjengelig, og en kjærlighet basert på å generere eller kreve den kvaliteten kan aldri opprettholdes. I Guds plan trengte ikke kvinnen å bevise sin verdi eller kompatibilitet med mannen. Husk at Adam ga grunnen til at han elsket kvinnen – hun er bein av mitt ben og kjøtt av mitt kjøtt – det er grunnlaget for opprinnelig kjærlighet.

Og akkurat som Evas arv fra Adam var garanti på hans *Agape* for henne, slik er også Kristi arv fra Hans Far garanti på Hans *Agape* for sin Sønn, for vi er skapt i Deres bilde. Faderen uttalte:

Og plutselig lød det en røst fra himmelen som sa: Dette er Min elskede [*Agapetos*] Sønn, i Ham har Jeg velbehag. Matteus 3:17

Den eneste mulige måten for Gud å virkelig ha *Agape* for sin Sønn, er at Sønnen tok imot alt Han hadde fra sin Far. Det er den eneste måten å sikre velvillig kjærlighet. Hvis Faderen ser inn i øynene til sin Sønn og elsker Ham fordi Han er allmektig eller fordi Han er allvitende, så er ikke dette *Agape*, snarere er dette en form for *Eros*. Men fordi Bibelen forteller oss at Gud ga sin Sønn alt, avslører dette at Hans kjærlighet er ren *Agape*, og dette er den kjærligheten Han deler med oss. Vi elsker med *Agape* fordi Han først elsket sin Sønn med *Agape*.

Vi elsker [*Agape*] Ham, fordi Han først elsket [*Agape*] oss. 1. Johannes 4:19

Hvis vi tilber en Gud som elsker på grunn av iboende egenskaper, så vil vi gjøre det samme. Vi blir det vi ser. Men hvis vi tilber en Sønn som ble gitt alle ting og som hviler i vissheten om sin Fars søte velvillige *Agape*-kjærlighet, da kan vi forvandles til bildet av denne kjærligheten og elske slik Gud elsker sin Sønn.

Vår Gud er *Agape* og i Ham er ingen *Eros* i det hele tatt.

2. Ikke Skamfull

Statistikken taler for seg selv når det kommer til menneskelige relasjoner. Mer enn 50 % av ekteskapene ender i skilsmisse i mange land, noe som gir klare indikasjoner på at disse menneskene ikke fant det de forventet i forholdet. Mange som forblir gift, har en opplevelse som ofte er like ulykkelig, men de skiller seg ikke fordi de ikke ser noen bedre alternativer, eller er for redde for å gjøre en endring. Bølgene av skuffelse, forvirring, frustrasjon, sinne og sorg, som er et resultat av disse giftige eksperimentene i menneskelig intimitet, kan oppsummeres med et spørsmål fra en sang som fanget oppmerksomheten til tenåringer i meg da jeg vokste opp på åttitallet:

Hva er kjærlighet egentlig?
Er det noen som elsker noen egentlig?

I det forrige kapitlet, tok vi opp dette spørsmålet om "hva er kjærlighet?" ved å undersøke hva som skjedde da Adam først så Eva. Vi husker at da Adam sa: "Dette er bein av mitt ben og kjøtt av mitt kjøtt," elsket han henne ikke på grunn av det hun hadde i seg selv, men fordi hun hadde kommet ut fra ham og hadde evnen til å kjenne ham, hans drømmer, gleder, ambisjoner og å være en følgesvenn på hans reise. Renheten, uskylden og friheten til denne kjærligheten er oppsummert i disse ordene:

Og de var begge nakne, både mannen og hans hustru, men de skammet seg ikke. 1. Mosebok 2:25

Ordet *skamme seg* på hebraisk har følgende betydning:

- Å være skuffet
- Å være forsinket; betyr å ha en uoppfylt forventning
- Å være forbannet eller forvirret
- Å bli tørr, underforstått å bli lagt øde

Det Adam og Eva opplevde var alt vi ønsker, men nesten alltid ikke klarer å oppnå, hvis det noen gang blir oppnådd. Veien fra glede, frihet, oppfyllelse, uskyld og intimitet til skuffelse, forvirring og fortvilelse finner

sin kilde i transaksjonen med å ta og spise av frukten som ikke var deres å ta; transaksjonen som forårsaket vårt fall fra Agape til Eros.

Vi må gå gjennom denne bibelhistorien som en arkeolog som leter etter eldgamle skatter, og forsiktig børste bort tidens sand for å finne de historiske fakta som gir mening til vår eksistens. Denne kjærligheten som Adam og Eva delte, ble nøye konstruert og utviklet av Gud for å sikre deres evige intimitet og lykke. Selve opprinnelsen til våre første foreldre, har i seg hemmeligheten bak denne uforskammede kjærligheten som ikke skjulte noen skuffelser. Legg nøye merke til følgende:

- Gud skapte Adam og plasserte ham i hagen. 1. Mosebok 2:7
- Gud gjorde Adam til forvalter og overhode over dette paradiset. 1. Mosebok 2:8,15
- Gud befalte Adam angående livets tre og kunnskapens tre.
- 1. Mosebok 2:16
- Gud ordnet omstendighetene for å få Adam til å føle sitt behov for en ledsager. 1. Mosebok 2:20
- Gud får Adam til å sove (i overført betydning kan det hebraiske ordet bety død). 1. Mosebok 2:21
- Gud tar Adams ribbein og danner kvinnen av det levende ribbeinet. 1. Mosebok 2:22
- Gud bringer kvinnen til den oppstandne mannen. 1. Mosebok 2:22

Denne sekvensen er viktig for å forstå hemmeligheten bak våre første foreldres uforskammede originale kjærlighet. Det var ingenting som Eva hadde som hun ikke hadde fått fra Gud gjennom Adam. Den entallige suvereniteten og herredømmet som Adam hadde, ble lagt til hvile, og han ble gjenoppstått til et nytt liv med en ledsager, tatt fra hans side. Da Adam sovnet, var hans hjerte fylt av et ønske om å åpne seg, overfylt av kjærlighet, for noen som kunne forstå ham. Da han våknet, så han en som han kunne skjenke alt det han hadde mottatt og eide fra Gud. Adam, som vet alt dette, skjenker kvinnen alt han har. Hun har hans ribbein, hans DNA, hans hjerte, hans hjem, hans hage, alt. Hun er til og med klar over at

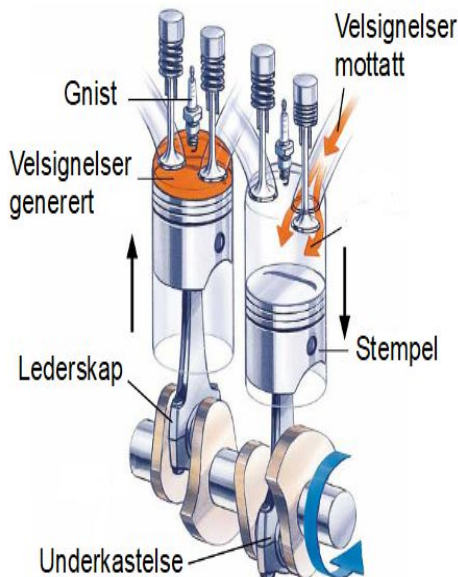
Adam sovnet og ga opp en del av seg selv for henne¹. Som svar, ser kvinnen alt hun har fått, og når hun ser inn i øynene til sin mann, blir hennes hjerte fylt av takknemlighet, glede og lykke. Kvinnen lever hvert øyeblikk i visshet om at alt hun eier, har hun fått gjennom sin mann.

Denne transaksjonen mellom mannen og kvinnen kunne opprettholdes i en evig kjærlighetsbevegelse som ville flyte over som en fontene og aldri bli skamfull. Hemmeligheten, nøkkelen, navet, dreiepunktet, kjernen, hjertet i denne fantastiske kjærlighetsbevegelsen, ligger i det enkle faktum at du

kjenner og husker din opprinnelse og hvordan du ble til. Så lenge Adam husket at han ble skapt og plassert i hagen som leder og overhode for å ta vare på, beskytte og være en trofast forvalter av alt som ble gitt ham, så ville han utøse all velsignelse som var gitt ham over det han ble gjort overhode til. Når kvinnen mottar velsignelsens fylde fra sin mann og ser på ham med kjærlig respekt, gledelig underkastelse og

tillitsfull lydighet, når hun viser sin tillit til og ærer hans lederskap, slik som en kvinne som står ved en brønn, drar hun ut av hans hjerte en langt større velsignelse enn det som ble vist henne tidligere.

Vi kan illustrere denne kjærlighetsbevegelsen ved hjelp av en motor med to stempler. Det første stampelet er Adam, som i sin glede over å bli introdusert for en ekte ledsager som kom fra ham, tenner og utløser en bølge av velsignelse som sender gledesfylt tenningsdrivstoff inn i det andre stempelhulrommet, og samtidig dreier veivakselen som deretter

1 Adams sønn gir gjenklang tilbake gjennom historien til Abrahams sønn, som førte til den israelittiske nasjonens fødsel, og til Jesu sønn i graven, som førte til kirkens fødsel. Den gir også gjenklang tilbake til den prisen Faderen betalte for å skape universet.

løfter det andre stempelet opp mot taket og utløser en kjærlig respons. Responsen fra det andre stempelet opphøyer det første stempelet og fyller det hulrommet med gledelig underkastelse, ære og respekt. Dette fører til mer velsignelse, og syklusen av velsignelse som skapes og mottas fortsetter uavbrutt. For et fantastisk design! For en fantastisk illustrasjon av hvordan universet fungerer, for vi ble skapt i Guds bilde. 1. Mosebok 1:27.

Igjen understreker vi at denne evige kjærlighetsbevegelsen avhenger av at hver enkelt kjenner sin opprinnelse, sin sanne identitet og sin plass i Guds skaperverk. Så lenge Adam husket at han var hagens overhode, og at alt var under hans omsorg etter å ha blitt gitt til ham av Gud, men at alt fremdeles tilhørte Gud, ville han ta vare på det som var gitt ham; han ville fortsette å utøse sin velsignelse over alle som var under hans omsorg, ettersom det var hans plikt, ære og glede å gjøre det. Så lenge Eva husket at hennes liv kom fra Adam, og at alt hun så, som hun nå var medansvarlig for sammen med Adam, var gitt henne av hennes mann etter Guds vilje, ville hun ha fullført velsignelsens kretsløp, og begge ville aldri ha skammet seg.

3. Skapt i Hans Bilde – Det Guddommelige Mønsteret

Og Gud sa: La Oss skape mennesker i Vårt bilde, etter Vår likhet! ...
(27) Så skapte Gud mennesket i sitt eget bilde; i Guds bilde skapte Han det; til mann og kvinne skapte Han dem. 1. Mosebok 1:26-27

Ved en nærlesning av kapitlene en og to i 1. Mosebok, har vi avdekket et forhold mellom Adam og Eva som ville ha forblitt i en evig bevegelse av Agape-kjærlighet. Hemmeligheten bak denne kjærlighetsmotoren lå i at hvert medlem husket hvor de kom fra og hva de hadde mottatt. Guds kjærlighetskaskade ble utøst over Adam og deretter fra Adam over Eva, og vendte deretter i takknemlighet tilbake til kilden den kom fra.

Bibelen forteller oss at dette første menneskelige forholdet var et bilde eller et mønster på Gud og Hans Sønn, for vi ble skapt i Deres bilde. Og hva mer kan vi lære av dette mønsteret?

Så er det likevel for oss bare én Gud, Faderen, **av hvem** er alle ting, og vi er i Ham; og en Herre Jesus Kristus, **gjennom hvem** er alle ting, og vi lever gjennom Ham. 1. Korinterbrev 8:6

Faderen beskrives som "av hvem er alle ting" – kilden til alt liv og velsignelse. Sønnen beskrives som "gjennom hvem er alle ting" – kanalen for alt liv og velsignelse. Skillet mellom *av hvem* og *gjennom hvem* er avgjørende for at Agape-kjærlighetsmotoren skal forbli i evig bevegelse. På hvilken måte? Når Sønnen anerkjenner Faderen som den som alle ting er av, er Han hele tiden i en tilstand av takknemlighet overfor Faderen fordi Han har gitt Ham alle ting. Når Faderen ser på sin Sønn som en som er kommet fra Ham selv, ønsker Han å utøse velsignelse over Ham og gi Ham alt, for det er naturen og hjertet til Faderens Agape – å gi. Denne kjærlighetsmotoren vil fortsette å strømme som en fontene av velsignelse så lenge Far og Sønn beholder sine identiteter som *av hvem* og *gjennom hvem*.

Kaskadenaturen til denne fontenen av velsignelser kommer til syne i disse ordene:

Men jeg vil dere skal vite at Kristus er enhver manns hode, mannen er kvinnens hode, og Kristi hode er Gud. 1. Korinterbrev 11:3

På samme måte som Gud Faderen er Kristi hode, er mannen kvinnens hode. Dette er en viktig del av det å være skapt i Deres bilde. Referansen til å være *hodet* er direkte knyttet til hvordan 1. Mosebok bruker dette begrepet i hagen.

Og det rant en elv ut fra Eden for å vanne hagen, og derfra delte den seg i fire hovedstrømmer [på Engelsk: fire **hoder**]. 1. Mosebok 2:10

Det guddommelige mønsteret presenterer hodet som kilden til velsignelse, fordi vår himmelske Far er kilden til all velsignelse. Når denne velsignelsen overføres til Hans Sønn, blir Han hodet over mannen med det formål å utøse velsignelse. Mannen mottar denne velsignelsen og er gjort i stand til å være hodet som kan utøse velsignelse over sin hustru. Hvem retter hustruen sin takknemlighet til? Hun uttrykker den til alle dem som har vært en del av kanalen for å formidle velsignelsen til henne; til Gud og Hans Sønn og til ektemannen. Nøkkelen til å holde denne velsignelseskanalen i gang, er å vite hvem som er ditt *hode*. Hvem er *av hvem* over deg som du retter din takknemlighet til? Dermed blir det klart at hele dette systemet avhenger av at du skiller mellom hvem er *av hvem* og hvem er *gjennom hvem* i forhold til deg.

Hvis du studerer Bibelen nøye, vil du se at dette guddommelige mønsteret for lederskap og underkastelse kommer til syne mange steder.

Kilde – "Av hvem"	Kanal – "Gjennom hvem"	Referanser
Far	Sønn	1Kor 8:6; 1Kor 11:3; Heb 1:1-3
Ektemann	Hustru	1Mos 3:16; 1Kor 11:3; Efe 5:25; 1Pet 3:1
Far	Mor	2Mos 20:12; Efe 6:1; Kol 3:20
Mor	Barn	1Tim 2:15
Kristus	Ektemann	1Kor 11:3
Kristus	Kirke	Efe 5:25
Eldste/Pastor	Flokk	1Pet 5:2; 1Tess 5:12,13

Konge/Guvernør	Understøtter/Borgere	Rom 13:1-3; 1Pet 2:13,14
Bibel	Pastor/Eldste	2Tim 4:2; 1Pet 5:2

Jo mer vi følger dette guddommelige mønsteret, desto flere velsignelser vil strømme over oss og våre familier. For eksempel, når vi ærer vår far og mor, er vi lovet et langt liv. Når vi i kjærlighet verdsetter dem som er over oss, blir vi velsignet av deres forkynnelse av Ordet og formaninger til et gudfryktig liv.

Bortsett fra de direkte velsignelsene i form av glede, lykke og fellesskap som strømmer til oss gjennom dette guddommelige mønsteret, finnes det også beskyttende velsignelser som vi kan oppnå gjennom denne kanalen. I hvert tilfelle står den som "gjennom hvem" tingene kommer, under beskyttelsen av og har autoritet fra den som "av hvem" tingene kommer. Som et eksempel på hvor mye beskyttelse et barn kan ha, ser vi:

1. Barnet er beskyttet av moren,
2. Som er beskyttet av sin mann,
3. Som er beskyttet av politiet,
4. Som er beskyttet av myndighetene,
5. Som er ordinert av Gud.

Tar vi dette i en åndelig retning ser vi:

1. Faren blir formanet av de eldste eller pastoren,
2. Som er underlagt Guds Ord,
3. Som ble skrevet av profetene,
4. Som var og er gitt av Kristus,
5. Som mottar det fra sin Far.

Jo mer vi beveger oss inn i stillinger som gjenspeiler det guddommelige mønsteret, desto større blir vår beskyttelse, velsignelse, fred og glede. Vi kan illustrere dette velsignelsessystemet som et gigantisk vanningsystem for å spre Guds Ånd gjennom hele universet. Hver familie blir en reléstasjon for å få velsignelsene til å strømme nedover og takknemligheten til å strømme tilbake. Hvert samfunn, kirke og nasjon, blir også motorer for å hjelpe til med å sikre at hver person i systemet er

fylt med Faderens Agape.

Åpenbart ville det være dumt å antyde at Gud og Hans Sønn ville glemme hvem De er. Kilden til denne fontenen vil aldri slutte å renne. Bibelen forsikrer oss:

For Jeg er Herren, Jeg forandrer Meg ikke; Malaki 3:6

Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid.
Hebreerbrevet 13:8

Faderen og Hans Sønn vil aldri forandre seg. Livets fontene som strømmer fra Guds trone, vil ikke stoppe opp. Likevel vet vi at det har vært et brudd i kanalen. Innføringen av synd var innføringen av en tankeprosess som ville endre lovene til det guddommelige mønsteret. Opprinnelsen til denne lovløsheten begynte med Lucifer, som falt fra Guds Agape til selvets Eros. Skriften forteller oss hvordan Satan ønsket å endre det guddommelige mønsteret:

Hvor du er falt ned fra himmelen, O Lucifer, du morgensønn! Å, hvor du er hogd ned til jorden, du som svekket nasjonene! (13) For du har sagt i ditt hjerte: "Jeg vil stige opp til himmelen, jeg vil opphøye min trone over Guds stjerner; jeg vil også sitte på forsamlingens fjellet på de sidene som vender mot nord. Jeg vil stige opp over skyenes høyder, jeg vil bli lik Den Høyeste." Jesaja 14:12-14

I disse tekstene ser vi et vesen som ikke søker å være under beskyttelsen og omsorgen til det guddommelige mønsteret, men heller søker å være lik, som betyr å ligne, Den Høyeste. Satan avviser sannheten om at han har mottatt alt han har, og søker i stedet å være i samme posisjon som Gud selv. Opprinnelig ønsket Satan å bli likestilt med Sønnen, den som umiddelbart var over ham. I stedet for å være under Kristi autoritet, ønsket Satan å rapportere direkte til Faderen, uten å være under Kristus og gå gjennom Kristus. Faderen, via det guddommelige mønsteret, forsvarte og beskyttet sin Sønn, og erklærte forholdet som Kristus opprettholdt til hele skapelsen. Kristus forsvarte ikke seg selv eller talte til sitt eget forsvar, alt dette ble gjort av Faderen. Satan avviste Faderens

befaling om å tilbe og ære Hans Sønn, og ønsket deretter å være akkurat som Den Høyeste.

Det var Satans ønske om å bli betraktet som den Høyeste som unnfanget løgnen som ble fortalt til våre første foreldre, at "dere skal bli som Gud" og "dere skal sannelig ikke dø". Lucifer ble skapt for å være en lysbærer. Gud hadde gitt ham mer enn noe annet skapt vesen (Esekiel 28:14). Da Lucifer betraktet alt han hadde fått, glemte han merkelig nok at det faktisk var gitt ham og at han var velsignet som mottaker av så mye. Lucifer skyldte alt han hadde til Guds Sønn, som hadde skapt ham ved Faderens vilje. Hvis Lucifer hadde fortsatt å se på Sønnen med takknemlighet og etterlignet Sønnen som levde i kjærlig underkastelse, lydighet og takknemlighet overfor sin Far, ville han aldri ha falt fra det guddommelige mønsteret og falt i synd. Roten til synd er å glemme ens identitet som en som har mottatt alt ved Guds Sønnns hånd etter Gud Faderens vilje.

Hvis vi på noen måte blir forvirret angående *av hvem og gjennom hvem* forholdet mellom Faderen og Sønnen, blir det guddommelige mønsteret ødelagt i vårt sinn, og vi slutter å være en del av velsignelsenskanalen. Det er viktig å huske dette prinsippet:

Men alle vi som med utildekket ansikt ser Herrens herlighet som i et speil, blir forvandlet til det samme bildet fra herlighet til herlighet, ja, som av Herrens Ånd. 2. Korinterbrev 3:18

Som skapte vesener blir vi naturlig forvandlet til et bilde av det vi oppfatter som guddommelig. Hvordan vi forstår Gud, er det vi ønsker å være. Satan introduserte for menneskeheten et konsept som fikk oss til å tenke at vi kunne bli som Gud, ikke i karakter, men i makt, kunnskap og liv. Tryggheten til Agape ligger i å vite at Guds Sønn mottok alt Han har fra sin Far. Som vi diskuterte tidligere, enhver idé om at Sønnen har sine egne uavhengige egenskaper som på noen måte tiltrekker Faderen, ødelegger sannheten om at Gud bare og alltid er Agape. Hvis det forstås at Gud tiltrekkes av noe som er iboende mektig, da er Gud iboende Eros, en elsker av det vakre, mektige og majestetiske.

Når vi forstår Guds Sønn som en som mottok alle ting, og at det ikke var

noe iboende i Sønnen som fikk Faderen til å gjøre Ham likestilt med seg selv, så kan vi være sikre på at Agape-prinsippet ikke vil forsvinne fra vårt sinn. Å kjenne Guds Sønnens identitet er hemmeligheten bak å forbli i Agapes fontenekanal. Som Jesus fortalte oss:

Jesus sa til ham: Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved Meg. Johannes 14:6

Den som har Sønnen, har livet; og den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet. 1. Johannes 5:12

Hemmeligheten for at en mann og kone skal forbli i et Agape-kjærlighetsforhold, er å ære Faderen som vår *av-hvem*-Gud og Jesus som vår *gjennom-hvem*-Herre (1. Korinterbrev 8:6). Når vi har dette guddommelige mønsteret i vårt sinn, vil vi bli forvandlet til et bilde av Deres forhold i vår menneskelige sfære, akkurat slik Gud i begynnelsen sa om oss at vi ble skapt i Guds bilde.

Det ville være vidunderlig å tro at vi, fra den posisjonen vi har i menneskets historie, bare kunne velge å leve slik, men det er ikke mulig når vi forstår hvor forferdelig menneskets fall var. Slangens løfte til Eva om at vi skulle bli som Gud og at vi ikke ville dø, har fått forferdelige konsekvenser for oss.

4. Trollkvinnen og Hennes Lærling

Når vi undersøkte den opprinnelige kjærligheten som eksisterte i Edens hage, så vi at kjærligheten i Adam og Eva var som en evigvarende motor som var designet for å strøkke ut til den lovede befolkningen på jorden. Velsignelsen som strømmet ut fra Adam til Eva, og takknemligheten som ble returnert fra Eva til Adam, skulle sørge for at de to medlemmene hadde et konstant forråd av kjærlighet. Ved å forbli forankret i sin opprinnelse som overhode og underdanig, ville de hele tiden bli påminnet om at alt de eide var gitt dem ved vår nådige Guds Agape.

Hvor lenge denne kjærlighetsmotoren fortsatte i den vakre hagen, får vi ikke vite, men dessverre skjedde det noe som fikk den til å stoppe opp. Vi vil se nærmere på disse hendelsene og undersøke hvordan den opprinnelige kjærligheten ble ødelagt og erstattet av den falne kjærligheten som vi kjenner som Eros.

Av en eller annen grunn befinner Eva seg ved det forbudte treet og grubler over betydningen av Guds forbud mot å spise av dets frukt. En intelligent stemme fra en slange vekker både nysgjerrighet og bekymring og holder henne trollbundet.

Og han sa til kvinnen: "Ja, har Gud sagt: "Dere skal ikke spise av noe tre i hagen"?" 1. Mosebok 3:1

Eva var godt klar over at Gud hadde gitt alt til hennes mann, og at hun hadde fått alt dette fra Gud gjennom ham. Spørsmålet om en direkte befaling fra Gud var et forsøk på å få kvinnen til å tvile på hva som var sant. Tanken på å stille spørsmål ved det Gud hadde sagt, var ny for Eva, og for hvert øyeblikk hun forble i dialog med slangen, ble hun trukket lenger bort fra sin stilling i Guds skaperverk. Forlokkelsen til å forsvare Gud var en invitasjon til å gå ut av velsignelseskanalen; spørsmålet var en invitasjon til å håndtere saken selv og fikk henne til å glemme at hun ikke burde ha snakket med noen fremmed utenforstående spørrer uten sin manns dekning og beskyttelse. Dette burde ha vært nok til at hun bare gikk sin vei uten å si et ord.

Vi får en pekepinn på at Eve ikke var helt avslappet i sitt svar. Som det ofte er tilfellet når vi opplever frykt eller er under press, kan vi noen ganger overdrive en sak, som om den ekstra forsterkningen vil forhindre at forslaget trenger inn i vårt sinn.

Og kvinnen sa til slangen: "Vi kan spise av frukten på trærne i hagen. (3) Men om frukten på det treet som står midt i hagen, har Gud sagt: Dere skal ikke spise av den, og **heller ikke røre den**, ellers skal dere dø." 1. Mosebok 3:2-3

Men hva hadde Gud egentlig sagt til mannen hennes, som han deretter instruerte henne om?

Men av treet til kunnskap om godt og ondt, **skal du ikke spise**, for den dagen du spiser av det, skal du sannelig dø. 1. Mosebok 2:17

Gud hadde sagt at hvis du spiser den, vil du dø, og Eva la i sin engstelse til at hvis du rører den, vil du dø. Dette var den perfekte anledningen for Satan å slå til. Ved å legge frukten inn i hennes hender, ble hun møtt med det tilsynelatende beviset på at hun hadde rørt ved den og at hun faktisk ikke var død. Fra hennes egen munn kom beviset Satan trengte for å tilsynelatende bevise at Gud løy.

Hennes tillit til at hun kunne håndtere denne situasjonen uten å trenge sin utpekte beskytter, førte henne til et sted der det virket åpenbart for henne at Gud ikke snakket sant. Hennes ønske om å forsvare Gud åpnet veien for Satan til å få Eva til å tvile på Gud. Så utspekulert en fiende! Så forførende var hans argumenter!

Eva visste ikke at hun kommuniserte med en ond ånd. Ikke hvilken som helst ond ånd, men alle onde ånders far! Vi kan kanksje hevde at kvinnen ikke hadde noen anelse om hva som skjedde med henne, men hun visste nok til å vite at hun ikke skulle handle i selvsikkerhet, men heller løpe inn i armene til mannen hun hadde fått alt fra, som var gitt henne av Gud for å være hennes åndelige beskytter og skjold.

Da kvinnen nå står overfor tilsynelatende ugjendrivelige bevis på at Gud ikke er til å stole på, slår Lucifer til mot Agape i sin krig for å etablere Eros

som suveren.

Da sa slangen til kvinnen: Dere skal sannelig ikke dø. (5) For Gud vet at på den dagen dere spiser av det, da skal deres øyne bli åpnet, og dere skal bli som Gud og kjenne godt og ondt. 1. Mosebok 3:4-5

Utsagnet "dere skal sannelig ikke dø" inneholder frøet til den dødelig giftige vranglæren om at livet vårt ikke er avhengig av Gud, men noe vi besitter naturlig. Legg til dette forestillingen om at jeg kan skaffe meg ting i naturen for å forbedre mitt liv, min makt og meg selv, og vi får den elendige blandingen som fullstendig avskjærer oss fra vår Skaper. Hvis vi trodde på denne løggen, ville den ta knekken på den naturlige følelsen av takknemlighet som kvinnen følte overfor mannen fordi hun hadde kommet ut fra ham og hadde fått sitt liv fra ham. For det andre ville hun ikke lenger ha behov for å føle takknemlighet for den naturlige verden rundt henne som ble gitt henne, fordi hun ved sitt "mot" og sin innsats hadde funnet noe som kunne løfte henne opp til sin sanne identitet som gudinne. Hun ville ikke lenger underkaste seg "mannlig dominans og kontroll," hun hadde funnet en annen vei til Gud, og veien gikk gjennom henne selv; veien var en enkel erkjennelse av hennes iboende guddommelighet som ble åpenbart for henne av den "velgjørende" slangens visdom.

Slangens ord hadde virkning, fordi hun plutselig så noe i frukten.

Og da kvinnen så at treet var godt å spise av, at det var en lyst for øynene, og et attråverdig tre siden det kunne gjøre en vis, tok hun av frukten og spiste. 1. Mosebok 3:6

Slangens frø fikk henne til å se treet som noe *iboende* godt, som "en lyst for øynene". Hun ble tiltrukket av de iboende egenskapene til dette treet som hun trodde ville gi henne mer verdi, og ved å spise frukten, forsegle hun sin beslutning om å akseptere den nye virkelighetsoppfatningen som var motsatt av det Gud hadde sagt.

I tilfelle vi gikk glipp av det som nettopp skjedde her, la oss gå nøye gjennom dette. Eva snakket med en ond ånd. Da hun spiste av frukten og bestemte seg for det denne ånden fortalte henne, inviterte hun ham til å

ta kontroll over hennes sinn. Da hun nærmet seg Adam, var hun derfor besatt av en demon. Enda verre var det at hun kom med budskapet fra den onde ånden som lovet henne magiske krefter til å bli som Gud, noe som per definisjon gjør vår første mor til en trollkvinne.

Når kvinnen kommer tilbake fra treet, er hun under Satans kontroll. Nå kommer hun ikke til sin mann som en underdanig hustru, men som en lærer av en ny religion. Når Adam står foran Eva, ser vi en forsmak på menn som opp gjennom tidene har stått foran kvinnelige orakler, som Delphi og andre, som har lovet dem kunnskap om deres fremtidige skjebne. Idet Adam ser sin kone, som var bein av hans bein, kommer han i kontakt med en ånd som ikke lenger anerkjenner ham som sin herre og velgjører. Hun har funnet en annen sjelevenn, en annen lærer som hadde lovet henne alt hun ønsket seg uten å måtte underkaste seg noen. Hun er ikke kommet for å bli undervist, men for å undervise; ikke for å underkaste seg, men for å beordre underkastelse. Denne feminine ånden, som nå styres av mørkets krefter, vil bli brukt som Lucifers forførende medium for å overbevise Adam om å bli hans lærling.

Det er ikke takknemlighetens ånd som stiger opp i Adams sinn fra Eva, men en annen ånd, en rastløs og opphisset ånd, en erotisk og berusende ånd, en forførende og villedende ånd. Når han ser på henne, sender hun ham nå visuelle signaler og feromoner om at han behager henne, og hun bruker sin kropp som et lokkemiddel for å få Adam til å bli en slave av sin ideoende nye "guddommelige form". Adam hører slangen/sireneskriket fra denne trollkvinnen som presenterer seg som hans kjærlige hustru, uten å vite at hun er besatt av en vampyrånd som ønsker å livnære seg av hans lik, og fra asken frembringe Fugl Fønix i form av Nimrod. Det ville ha vært godt for Adam å huske:

For budet er en lykt, og loven er et lys; og irttesettelser med lærdom er livets vei, (24) for å bevare deg fra den onde kvinnen, fra smigeren til en fremmed kvinnes tunge. (25) Lyst ikke etter hennes skjønnhet i ditt hjerte, og la henne heller ikke å fange deg med sine øyelokk. (26) For på grunn av en horaktig kvinne blir en mann tynt til han bare har en brødskive igjen; og en horkvinne vil jakte på det dyrebare liv. Ordspråkene 6:23-26

Adam kjemper med slangen gjennom trollkvinnens medium. Gjennom henne bruker Lucifer sine magiske krefter for å få ham til å slutte seg til den nye religionen. I sin hånd lover hun ham liv, men innerst inne vet Adam at dette er døden.

De skal også utfri deg fra den fremmede kvinnen, nemlig fra den fremmede som smigrer med sine ord, (17) som forlater sin ungdoms veileder og glemmer sin Guds pakt. (18) For hennes hus fører til døden, og hennes stier til de døde. Ordspråkene 2:16-18

Adam innser ikke at hans hustru allerede er død; den søte, underdanige, lydige kvinnen hvis hjerte var fylt av takknemlighet til Gud gjennom sin mann, døde ved kunnskapens tre. Som en sønn av denne kvinnen sørger jeg over henne, min stakkars søte mor, som ble drept ved kunnskapens tre og erstattet av en ånd like ond som helvete selv. Men ikke nok med det, den søte, underdanige ånden som bodde i Evas hjerte, var i sannhet Kristi Ånd, og da hun spise av frukten, naglet hun Kristus til korset, og derfor ble Han Lammet som var slaktet fra verdens grunnleggelse av.

Håpet Adam forgjeves at han ved å spise frukten kunne komme inn i dette mørke landet og redde sin stakkars kone? Følte han seg også trygg i å kunne kommunisere med djevelen og vinne over ham? Når jeg tenker på vår far Adam og det traumet han ble utsatt for, strekker mitt hjerte seg mot ham i sorg, og jeg vil rope til ham: "Vær så snill, far! Vær så snill, ikke synd mot vår Agape-Far!" Men jeg kan dessverre ikke nå frem til hans øre, og han tar frukten.

Den nye verdensordenen var etablert; Adam ville bli kvinnens slave. Hun ville være læreren, og han ville være eleven eller lærlingen. Nå ville det være en del av mannen som ville se til kvinnen for liv, men siden han også hadde tatt frukten, ville han også ha en følelse av bestemthet om aldri å bli styrt av henne eller noen andre. Begge ville nå være låst fast i kjønnetenes kamp om retten til både å nyte og kontrollere. Når vi tror at den andre har en iboende makt, blir livet en kamp om å eie og kontrollere de objektene vi tiltrekkes av.

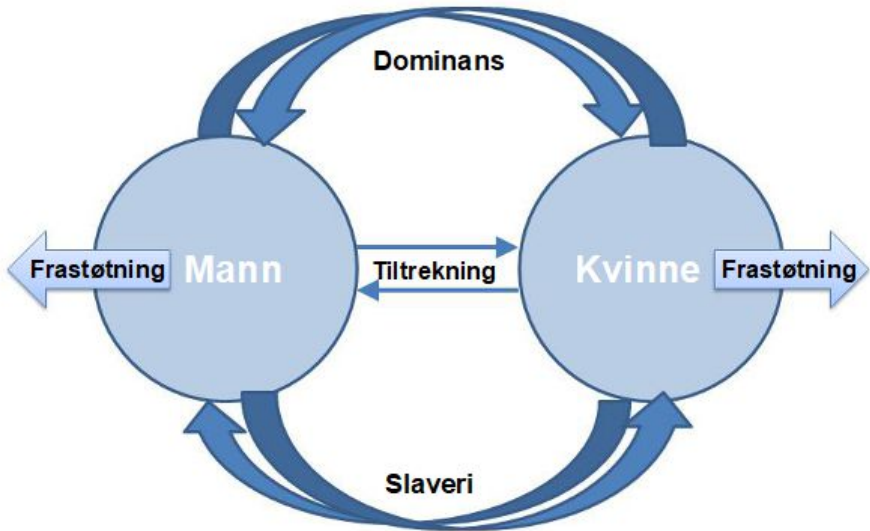
Renheten og uskylden til den originale kjærlighetsmotoren som frigjorde velsignelse fra hodet og takknemlighet fra den underordnede, er erstattet

av et spill med gjensidig tiltrekning og frastøting. Dette var en ny verden der motsetninger angivelig tiltrekker hverandre. Den nye religionen lærer oss at hver sjel har en naturlig udødelighet, og at vi kan forsterke vår iboende kraft ved å fusjonere med et annet udødelig vesen. Hemmeligheten bak denne nye erotiske formen for kjærlighet, er å tiltrekke seg en partner som vil forsterke deg, men aldri la dem dominere deg. Den nye opplevelsen av mannlig og kvinnelig intimitet handler om forførelse blandet med forsiktig manipulasjon; en prosess der du blottlegger din kropp og skjuler din ånd. Den vakre opplevelsen av hellig kjærlighet som sørget for en evig sirkulær bevegelse i et bånd av takknemlighet og respekt, er erstattet med den stygge nye virkeligheten av frem og tilbake, gjensidig tiltrekning og frastøting; kortvarig nytelse som viker for følelser av tomhet og til og med avsky.² Denne nye hjertelysten er alltid søkende, men blir aldri tilfredsstilt. Menns og kvinners nye bevegelser var ikke en sirkel av kjærlighet som ville spre Kristi Ånd til hele verden, men snarere et magnetisk sug som fortærte alt på sin vei som et uhyggelig svart hull. Det geniale med Agape-motoren er at begge elementene i motoren vet at alt de har, ble gitt til dem, og at fordi Gud er Agape, vil Han gi oss alt vi trenger. Eros-motoren, derimot, må oppsøke og eie for seg selv, og er derfor aldri tilfreds eller fornøyd.

Det kommer som litt av et sjokk å tenke på Eva som en demonbesatt trollkvinne. Slik var det også for Adam, som når han så på Eva, på en eller annen måte må ha følt at en som var så vakker og delikat som henne, ikke kunne være så ille som det hun antydte. I dag har folk en tendens til å se på det Eva gjorde som en bagatell. Det er ingen tvil om at hun ble bedratt og ikke forsto hva som hadde skjedd med henne, men dette gjorde bare Satans utnyttelse av henne enda mer dødelig og førte til Adams fall. Betyr dette at menn bør klandre kvinner for syndefallet? Absolutt ikke. Menneskeslektens skjebne lå først og fremst i Adams hender, og det var han som overhode for menneskefamilien som tok den fatale avgjørelsen. Overhodet betyr at Adam var ansvarlig for menneskeslektens fall, men for å forstå problemene mellom menn og kvinner fullt ut må vi forstå så godt vi kan hva som skjedde i begynnelsen og hvordan vi falt fra den

2 Et eksempel på dette finner du i 2. Samuel 13:10-15. Amon voldtok søsteren sin i begjær, og deretter hatet han henne.

Eros Motor

opprinnelige kjærligheten.

Bibelen sier at "en tvesinnet mann er ustabil på alle sine veier". Mannen er tvesinnet i den forstand at han føler seg både som kvinnens herre og slave. Han ser på henne som en dyrebar skatt og forventer at hun skal gi ham det han trenger, samtidig som han ønsker å dominere og kontrollere henne. Denne dobbeltheten gjør at mannen ikke er i stand til å se Guds plan om å føre ham tilbake til Agape, noe som ville gi ham lyst til å velsigne sin kone og håp om at hun respekterer og ærer hans lederskap. Som den nye religionens prestinne vil kvinnen ønske å få mannen til å bli hennes fotsoldat, samtidig som hun føler seg både betatt av og redd for hans styrke og krigerske sinnelag.

Det kan ikke understrekes nok at to vesener som søker å trekke veksler på hverandre, og som samtidig søker å dominere hverandre, bare kan selvdstruere. Forbruker- og herredømmeprinsippene har ingen kapasitet til å gripe evigheten, for de er iboende destruktive. Uten innføringen av et nytt frø ville den falne menneskelige erfaringen, med sin Eros-motor av gjensidig tiltrekning og frastøting, ha opphørt i hagen - vakuumkraften ville ha fått den til å implodere. Selv om Kristi Ånd ble frastøtt da synden gjorde sitt inntog, åpnet løftet om Hans død som kvinnens frø en dør for

at en rest av Adam kunne gjenerobres til Agapes rike.

5. Det Lovede Agape-Frøet

Jeg synes det er utrolig når jeg tenker på trekkfuglenes migrasjon som kanadagåsen, som instinktivt flyr fra polarsirkelen til de sørlige statene i USA for å unngå den bitende arktiske vinteren. Vår himmelske Far har gitt gåsa et instinkt som gjør at den kan navigere tusenvis av kilometer med utrolig nøyaktighet, slik at arten kan overleve. Kan du forestille deg at gjessenes retningssans faktisk drev dem til Nordpolen? Det ville vært en katastrofe. I løpet av svært kort tid ville hele gåsebestanden bli utryddet.

Dessverre illustrerer dette hva som skjedde med menneskeheten da våre første foreldre aksepterte slangens løgn og begynte å tro at det livet de hadde, var deres eget. I stedet for at deres hjerter naturlig vendte seg mot Gud i takknemlighet og kjærlighet, utviklet de et naturlig ønske om å stige opp til nordsidene og bli som Den Høyeste (se Jesaja 14:12-14). Løgnen om at de skulle bli som Gud, forandret deres retningssans fullstendig, og fikk menneskeheten til å fly nordover i stedet for sørover mot sikkerhet.

Agapes en gang så vakre motor med to stempler ble utsatt for nye impulser og krefter som forvandlet motoren fra en fontene som utøste godhet, tålmodighet og takknemlighet, til en stinkende kloakk som spydde ut en strøm av egoisme, dominans, svik, løgn og hat for å tilfredsstille selvet.

Et giftig frø var blitt plantet i Evas sinn, og deretter ble hun på bedragerisk vis brukt av Satan til å plante dette frøet i Adams sinn. Da dette frøet slo rot i de hellige kamrene i hans sinn, ble planen for Agape-motoren ødelagt, og arvelovene som var utformet for å reproducere denne Agape-motoren i sinnet til Adams barn, ville nå i stedet få en blåkopi for en Eros-motor som får hjertet til å fly nordover og søke å være guder, i stedet for å fly sørover og underdanig tilbe den sanne Gud, giveren av alt liv og all velsignelse.

Dette lille frøet hadde satt seg dypt i menneskesinnets avkroker. Det var ikke mulig for Gud bare å la Adam sovne og ta frøet ut. Dette var ikke et mekanisk problem, men snarere et åndelig problem. Det fantes bare én måte for Gud å nå frem til frøet og ødelegge det på, én måte for Gud å få

tilgang til menneskesinnet og gjenopprette Agape-motoren. Vi leser om denne planen i 1. Mosebok 3:15-16. Når Gud snakker til Satan, sier Han:

Og Jeg vil sette fiendskap mellom deg og kvinnen, og mellom din sæd og hennes sæd. Han skal knuse ditt hode, og du skal knuse Hans hæl. (16) Han sa til kvinnen: "Jeg vil la din sorg og din unnfangelse bli meget stor; med sorg skal du føde barn; og din lyst skal stå til din mann, men han skal råde over deg." 1. Mosebok 3:15-16

Dette var en vågal plan som innebar en stor risiko. Det skulle fødes et barn, en etterkommer av Adam og Eva, som skulle kjempe mot djevelen på hans egen hjemmebane og tilintetgjøre det giftige Eros-frøet som lå gjemt dypt i menneskets hjerte. Satan ville knuse Hans hæl i denne kampen, men Han ville til slutt ødelegge Satan, og en fluktvei ville bli åpnet for menneskefamilien. Løftet om frøet gikk fra generasjon til generasjon, og hver gang ble løftet gjentatt. Abraham ble lovet at frøet skulle komme gjennom hans egen slekt, og at alle jordens slekter skulle bli velsignet gjennom ham (1. Mosebok 12:1-3). Om dette løftet sier Paulus i Det nye testamente:

Men løftene ble gitt til Abraham og hans Etterkommer. Han sier ikke: "Og til etterkommere," som om det var mange, men som til én: "Og til din Etterkommer," som er Kristus. Galaterbrevet 3:16

Frøet som skulle komme, var Kristus. Han skulle komme fra himmelen med sin Agape-motor og bli født inn i menneskefamilien med dens Eros-motor. Konflikten ville bli voldsom, ettersom slangens frø ville forsøke å drepe kvinnens frø og hindre Ham i å ødelegge Eros-motoren i mennesket. Så stor var denne konflikten at da Kristus nærmet seg Eros-rikets citadell i menneskets hjerte, ropte Han disse ordene til sin Far:

Han gikk litt lenger bort og falt på sitt ansikt, bad og sa: Min Far, hvis det er mulig, så la dette beger gå Meg forbi; men ikke som Jeg vil, bare som Du vil. Matteus 26:39

Profeten Jesaja snakket om denne store konflikten som skulle komme, og sa om Ham:

Slik som mange ble forskrekket over deg, var Hans fjes så maltraktert, mer enn noen mann, og Hans skikkelse mer enn menneskesønnene; Jesaja 52:14

I denne sinnskrigen med Satan ville Guds Sønn få rett til å tre inn på slagmarken ved å bli en del av den menneskelige familie. Han ville påta seg en natur som inneholdt det giftige frøet, for at Han kunne ødelegge det. Gjennom prinsippet om Agape-kjærlighet, ville Guds Sønn lage en vei i menneskesinnet som ville få oss til å hate eller føle fiendskap mot det giftige frøet. Og siden det var sikkert at Kristus ville nedstamme fra Adam, kunne Gud derfor plassere dette fiendskapet mot Satans frø i hjertet til Adam og Eva.

Når Kristus først hadde kommet og banet vei for den smale stien ved å leve et liv der Han motsto Eros-motoren ved hver vending, kunne Han ta det giftige frøet med seg i graven og ødelegge det.

Men vi ser Jesus, Han som ble gjort litt lavere enn englene, for at Han skulle lide døden, kronet med herlighet og ære, for at Han, ved Guds nåde, skulle smake døden for alle mennesker. Hebreerbrevet 2:9

Ettersom barna har del i kjøtt og blod, tok Han selv også likedeles del i det samme, for at Han ved døden kunne ødelegge ham som hadde dødens makt, det vil si djevelen. Hebreerbrevet 2:14

Etter å ha tilintetgjort slangens frø, kunne Kristus gi oss håp på den smale stien Han gikk for oss. Hvis vi ville følge i Hans fotspor, kunne vi også motstå det giftige frøet, for vi arver Hans frø gjennom troen på Ham som vår andre Adam (1. Korinterbrev 15:45). Agape-kjærlighetens dyrebare fontene kunne igjen strøomme i menns og kvinners hjerter. For en utrolig vidunderlig plan, og for en fantastisk kjærlighet at Gud ville gi sin Sønn til et så farlig oppdrag for at vi igjen skulle få sjansen til å leve i Agape-strømmen som strømmer fra Guds trone.

Når vi går tilbake til 1. Mosebok 3:15, legger vi merke til at Gud tillot at kvinnens smerte under fødselen ville øke. Dette skulle symbolisere smerten i konflikten mellom de to frøene. Eros-motoren til Adam ville

garantert bli overført til hans barn, og smerten som kvinnen måtte utholde, skulle avsløre konflikten mellom kvinnens og slangens frø. Hvert barn ville bli gitt et mål av lys fra Kristus som ville gi dem et hat mot slangens frø. Men siden slangens frø var det nye standard-utgangspunktet, ville det gjøre alt for å ødelegge det nye frøet fra Kristus. Hver eneste barnefødsel er en påminnelse om Kristi kamp for å overvinne slangens frø og den store kampen for at et menneske skal bli født inn i lysets rike. Så i hver eneste fødsel ser vi sannheten:

For kjødet lyster imot Ånden, og Ånden imot kjødet; og disse to står hverandre imot, så dere ikke kan gjør det dere vil. Galaterbrevet 5:17

Den siste delen av 1. Mosebok 3:16 gir oss en indikasjon på den gjenopprettelsen som vil finne sted gjennom kvinnens frø. Den naturlige reaksjonen på denne uttalelsen er negativ, men denne reaksjonen er ganske enkelt en konsekvens av Eros-tankegangen som vi alle har arvet.

"Din lyst skal stå til din mann, men han skal råde over deg."

For trollkvinnen, hennes døtre og deres ulykkelige lærlinger er denne uttalelsen en krigserklæring som må motarbeides for enhver pris. Men for dem som vandrer på den smale stien som Kristus har staket ut, er denne uttalelsen et fantastisk løfte om at Agape-motoren blir gjenopprettet i forholdet mellom mann og kone. Konens lyst til sin ektemann er en oppvåkning av Agape som anerkjenner at alt er gitt henne gjennom ham. Mannens herredømme er en påminnelse om at kvinnen kom fra ham, og at hun har krav på hans kjærlighet og beskyttelse. Lyst og herredømme er de to stemplene som gir oss løftet om Agape, og som bringer oss tilbake til bildet av den søte fontenen som strømmer fra Guds trone. Denne lysten som kommer fra kvinnens hjerte, er selve Kristi ånd, hvis lyst er rettet mot sin Far som har gitt Ham alle ting. Denne lysten retter opp navigasjonssystemet som gjør at vi takknemlig kan migrere sørover til livgiverens føtter og la Ham alene være hersker fra nord. 1. Mosebok 3:16 gir oss løftet om det gjenopprettede guddommelige mønsteret.

6. Eros' Tyranniske Avkom

Satan kastet ikke bort tiden og forsøkte å beseire det lovede frøet gjennom å sette Eros-motoren i arbeid og utløste en flodbølge av vold og ødeleggelse.

Og Herren så at menneskets ondskap var stor på jorden, og at hver tanke som rørte seg i hans hjerte bare var ond hele tiden. 1.
Mosebok 6:5

La oss gå litt tilbake i tid for å se hvor raskt prinsippene til Eros, som er innkapslet i slangens ord, kunne føre til en utrensing av hele verden gjennom vann.

Vi husker at da Eva kom til Adam, besatt av Satan og med den forbudte frukten i hånden, kom hun som et sendebud. Satan prøvde å trekke Adam inn i sitt Eros-rike gjennom Eva. Hun forsøkte å vinne ham over på sin side og gjøre ham til sin lærling. Nå som hun var kommet inn i det nye riket, så hun på Adam som en kraft som kunne hjelpe henne og stå ved hennes side mot alt som måtte komme. Hun forsøker å tiltrekke seg ham med sin skjønnhet, og holder den dødelige frukten frem for ham som en skatt han bør eie. Denne frukten inneholdt løftet om en ny verden der han var herre over sitt eget univers. Som budbringer, ble Eva inngangsporten til denne nye tilværelsen. Den første begeistringens frukten ga, kombinert med eventyret i det forbudte, ble snart avløst av tomhet og uoppfylte forventninger. Dette var nakenheten og skammen de aldri hadde kjent før. Eva merker Adams skuffelse, og hun er også skuffet over at hennes mann ikke er tilfreds eller takknemlig, men snarere distansert, litt nedstemt og kanskje til og med litt irritert.

Legg nøye merke til at denne prosessen med løfter som fører til skuffelse, gjentas gang på gang i forholdet mellom mann og kvinne. Porten til den nakne kvinnekroppen lover mannen beruselse og en verden full av hans drømmer.³ Dette dyptliggende ønsket om å eie og nyte kvinnen, er en naturlig forlengelse av Adams ønske om å eie og nyte frukten fra

3 Dette har vært ritualisert i mange hedenske religioner og ble popularisert i den fiktive romanen Da Vinci-koden.

kunnskapens tre. Husk at slangens løgn lovet oss kraft inne i oss selv, og i stedet for å se på Eva som en som kommer fra ham selv, ser Adam nå på henne som en kraft han kan nå sin egen guddommelighet gjennom. For å tiltrekke seg kvinnen, viser han frem sine krefter for å imponere henne. Dette er prosessen med gjensidig tiltrekning. Selvfølgelig kan ikke kvinnen gi ham den guddommelige opplevelsen. Øyeblikkets flyktige følelser fordamper snart, og mannen forblir dødelig og enda mindre tilfreds enn før. For de fleste menn, blir dette en sørgelig syklus. Dypt inne i hans psyke lover den nakne kvinnekroppen ham liv, guddommelighet og guddom, og når han ikke får varige resultater, oppstår en følelse av tomhet og noen ganger frustrasjon. Stemningen endrer seg, og mannen blir mer krevende og forventer at kvinnen skal prestere og gi ham opplevelsen han ønsker, og at den skal vare. Kvinnens følelse av at hun ikke klarer å tilfredsstille mannen, fører til at hun stivner i fortvilelse eller reagerer med sinne og avsky på mannens stadige⁴ tilnærmelser og besettelse av sex. Dermed ender den gjensidige frastøtingen syklusen. Mye av uenighetene på soverommet stammer direkte fra frukten i hagen og den forlokkende nakne kvinnens løfte om guddommelighet.

Dette er Eros sin syklus:

1. Tiltrekning
2. Forventning
3. Besittelse
4. Skuffelse
5. frastøting

Eros-tankegangens kjerne er troen på at besittelsen av det som synes vakkert, nydelig og deilig, vil gi oss det vi søker. Dette er dømt til å mislykkes og ødelegges, for historien om den opprinnelige kjærligheten avslører at vi ikke ble skapt på denne måten, og at vi heller ikke har noe iboende i oss som kan gi oss en slik følelse av varig tilfredsstillelse.

Resultatene av denne Eros-syklusen strekker seg fra treet og inn i historien om mannlige og kvinnelige relasjoner.

4 På hebraisk: Tamid (Strong's H8548). Se Jesaja 52:5 "Mitt navn blir spottet til stadighet hver dag."

At Guds sønner så menneskedøtrene, at de var vakre. Og de tok seg hustruer av alle dem som de valgte. 1. Mosebok 6:2

Hvis du ser nøye på dette verset, ser du en parallell til det som skjedde med Eva og frukten.

Eros – Prosess	1. Mosebok 3:6-10 – Opprinnelsen til Eros	1. Mosebok 6:2-5 – Arven fra Eros, manifestert i ekteskapet
1. Tiltrekning (Vidi)	Og når kvinnen så (H7200) ⁵	Guds sønner så (H7200)
2. Forventning (Veni)	at treet var godt (H2896) å spise av,	menneskedøtrene, at de var vakre (H2896)
3. Besittelse (Vici) ⁶	tok hun (H3947) av frukten og spiste	og de tok seg (H3947) hustruer av alle dem som de valgte.
4. Skuffelse	(7) ...de skjønnte at de var nakne	(4) de fødte dem barn som var tyranner ⁷
5. Frastøting	(8) Adam og hans hustru gjemte seg (12)...kvinnen som Du ga meg	(5) Menneskets ondskap var stor og at hver tanke som rørte seg i hans hjerte bare var ond hele tiden.

Rekkefølgen på ordene *så, godt og tok* i 1. Mosebok 3:6 er den samme som ordene *så, vakre og tok* i 1. Mosebok 6:2. Det å se noe godt og ta det for sitt eget begjær er grunnprinsippet til Eros. Guds sønner blir forført på samme måte som sin første mor. De ser at kvinnen er god for kjødelig føde, og de tar, besitter og fortærer. Hver gang en mann begjærer en kvinne, står han ved treet og tar frukten fra slangen. Hver gang en mann begjærer en kvinne, blir han forført av løgningen om at kvinnen har makt til å gi ham liv, og styrke hans posisjon i den naturlige verden.

5 Tallene i parentes er fra Strongs konkordans.

6 En bearbeiding av Julius Cæsars skryt: "Jeg kom, jeg så, jeg erobret." <http://en.wikipedia.org/wiki/Veni,vidi,vici>. I Evas tilfelle, *så* hun frukten, og i forventning, *kom* hun frem for å *ta* den i eie.

7 Manifestasjon av tyranniske barn indikerer ekteskapelig konflikt og uro.

Det burde være åpenbart at disse vakre kvinnene ikke bare satt hjemme og stolte på at Herren ville bringe mannen til dem. De fremhevet hver eneste kurve og hvert eneste trekk de kunne utnytte for å påvirke mannen til å ta dem. Hver gang en kvinne ser på seg selv i speilet og spør seg selv: "Har jeg utseendet som skal til? Vil jeg vekke oppsikt i dette antrekket?", hun står ved treet og tar slangens frukt. Hver gang en kvinne kler seg for at menn skal se på hennes skjønnhet, vil hun garantert smake på Eros' bitre frukt.

Dette flørtende spillet mellom menn og kvinner, der de ser og ønsker å få noe fra den andre, skaper den naturlige Eros-syklusen av tiltrekning, tomhet og frastøting.

De negative følelsene som bygger seg opp mellom mannen og kvinnen, blir kimen til neste generasjon. I stedet for å vokse opp med kunnskapen om at alt de eier, kommer fra foreldrene, og i stedet for å søke å hedre og glede dem, søker de heller etter kjødelig føde, tar den til seg og spiller ut hele prosessen med å søke guddommen gjennom porten til den nakne kvinnekroppen. Bibelen sier noe viktig om barna fra slike forhold:

Det var kjemper på jorden i de dager; og også senere, da Guds sønner gikk inn til menneskedøtrene, og de fødte dem barn. Dette ble de mektige og navngjetne mennene som var fra gammelt av. 1. Mosebok 6:4

Ordet "*mektige menn*" betyr kraftfull, kriger og tyrann. Barna til dem som valgte kvinner fordi de var vakre å se på, gjenopplevde hagescenen og baserte sitt forhold til dem på Eros' prinsipper; å søke det som behager og styrker selvet. I løpet av noen få generasjoner, forvandlet dette prinsippet verden til et sted preget av vold og fordervelse. Hver eneste tanke som rørte seg i deres hjerter bare var ond hele tiden.

Til tross for at Kristi søte Ånd var tilgjengelig for Guds sønner, valgte de en annen vei. Da de valgte en kvinne fordi hun var vakker, avslørte de at deres hjerter var fylt av Eros og ikke Agape. Det avslører at Kristi Ånd ble forkastet. Disse mennene sa ikke: "dette er bein av mitt ben og kjøtt av mitt kjøtt"; de sa WOOOO! MANN! Når kvinner søkte å være vakre og tiltrekke seg mannen, valgte de også Eros i stedet for Agape. De avviste

også Kristi Ånd. Ethvert forhold som er bygget på dette grunnlaget, vil ikke tåle tidens tann. Dårlig frukt vil alltid bli resultatet.

Hva om jeg ble gift gjennom denne prosessen og erkjenner at fysisk tiltrekning var sentral for forholdet som ble etablert? Se Guds Sønn, og se at Han er elsket og verdsatt fordi Han kom ut fra Gud (Johannes 17:8). Når vi ser Ham som Han er, kan vi bli forvandlet til Hans bilde og lære å elske med Agape-kjærlighet. Mange av oss har i flere tiår levd med falsk tenkning og søken etter ting fra vår partner. Denne tankegangen forsvinner ikke på et øyeblikk. Nøkkelen til endring er å vite nøyaktig hvem Guds Sønn er. Han er Agapes hjørnesteinen fordi Han ble gitt alle ting. Når vi dag etter dag tenker på Ham og ser Hans milde, underdanige ånd, som alltid hviler i Faderens omsorg, vil vi bli som Ham. Og jo mer vi ser Ham, jo mer vil vi ønske å være som Ham og be om at Hans ånd skal herske i våre hjerter. Når vi innser hvilken pris Han var villig til å betale for å gi oss sin Agape-ånd tilbake, vil vi bli fylt av takknemlighet. Og når vi innser at Faderen var villig til å gi Ham til dette formålet, vil våre hjerter begynne å oppleve sannheten om Agape (1. Johannes 4:8-10).

Hva om jeg er i et forhold som startet på feil måte, men fremdeles ikke er gift? Vi kommer til å gå nærmere inn på dette i senere kapitler, men det korte svaret er: Se Guds Sønn og omvend deg for ønsket om å ha og eie for deg selv. Det fører bare til tomhet, sorg og potensiell vold.

Nå er det kanskje noen som tenker: "Mener du at folk ikke skal nyte den seksuelle opplevelsen?" Det er åpenbart at Gud har gitt seksualiteten som en gave som skal nytes på sin rette plass. Spørsmålet vi tar opp er motivasjonen for denne nytelsen og dens symbolikk for menns og kvinners hjerter. Det vi har vist her, er at seksuelle møter basert på personlige ambisjoner og begjær vil bære frukt som etterlater bitterhet i sjelen.

Eros-frøet som ble plantet i menns og kvinners hjerter var ikke begrenset til deres forhold; det ble den naturlige prosessen hver gang man oppfattet tilstedeværelsen av en annen kraft. Selvfølgelig ble alt oppfattet som en kraftkilde i Eros-riket. Opplevelsen av å spise frukten fra treet, gjorde alt i den naturlige verden til en potensiell kraftkilde til selv-berikelse. Ting som

var eid av andre ble en tiltalende skatt. Ektefellen til en annen person kunne lett bli en kilde til tiltrekning. Alt dette ble naturlig i Eros-riket. Det eneste spørsmålet som ble stilt var, kan jeg ta i eie denne kraftkilden ved bruk av direkte makt eller ved hjelp av subtil manipulasjon? Det er dette som fikk menneskets tanker til å vende seg mot det onde hele tiden. I stedet for å se på den skapte verden som en gave fra vår Agape-Far og Hans sønn, ble alt sett på som en skatt å ta i eie for å bli guddommelig.

Siden Eros er avhengig av det den kan se, forsvant dessverre den usynlige Gud som skapte dem fra deres bevissthet. Uansett hvilken Gud som fantes, måtte Han operere i den naturlige verden slik at øynene kunne se Ham. Siden menneskeslekten hadde falt under Satans innflytelse, ville dens naturlige holdning til Gud være lik Satans ønske når det gjaldt Gud. Hans ønske var selvfølgelig å være Gud i all Hans kraft og herlighet (Jesaja 14:12-14). I Eros-riket ville det å oppnå og besitte den makten som Gud alene hadde, bli en av menneskenes største besettelser. Prosessen med å vinne Guds gunst for å få del i Hans guddommelige makt, ble kjernen i all menneskeskapt religion. Å virkelig kjenne den sanne Gud var irrelevant; det eneste som betydde noe var makt, slik den ble forstått i den naturlige verden. Dette førte til at mennesker dyrket alle slags ting i sin søken etter å få det de oppfattet som guddommelig.

For di da de kjente Gud, æret de Ham ikke som Gud, og de var heller ikke takknemlige, men de ble tomme i sine tanker, og deres uforstandige hjerte ble formørket. (22) Mens de erklærte seg for å være vise, ble de dårer, (23) og de forandret den uforgjengelige Guds herlighet til et bilde gjort lik et forgjengelig menneske, og til fugler og firføtte dyr og krypdyr. Romerbrevet 1:21-23

Ved å kombinere frukten fra treet og den kvinnelige budbringeren, utviklet mennesket religionssystemer som tilba den naturlige verden og spesielt det feminine prinsippet. For mange ble den seksuelle opplevelsen inngangsporten til det guddommelige, og derfor begynte menn å brenne i sine lyster, ikke bare etter kvinner, men etter andre menn og også andre skapninger; alt som ble oppfattet som kraftfull. Alt dette var en naturlig forlengelse av Eros-prinsippet. Det å be til Gud ble til en enkel prosess der man ba for å eie.

Hvor kommer krigene og stridighetene blant dere fra? Kommer de ikke fra dere lyster, som fører krig i deres lemmer? (2) Dere begjærer og har ikke. Dere dreper og ønsker å ha og kan ikke få tak i det. Dere kjemper og kriger. Allikevel har dere ikke, fordi dere ikke ber. (3) Dere ber og får ikke, fordi dere ber galt, så dere kan sløse det bort i deres lyster. (4) Dere horkarer og horkvinner! Vet dere ikke at vennskap med verden [Eros] er fiendskap mot Gud [Agape]⁸? Den som vil være venn med verden [Eros], blir Guds [Agapes] fiende. Jakobs brev 4:1-4

Denne søken etter makt gjennom den naturlige verden, og forvrengningen av kunnskapen om den sanne Gud, ga næring til volden og fordervelsen som førte til at den gamle verden ble ødelagt av vann. De druknet i en flom av Eros. Hvordan ville kvinnens frø reagere på denne tragedien?

8 Verden betegner Eros' drivende prinsipp om å søke for seg selv, i motsetning til Gud som gir, fordi det er Hans natur.

7. Guds Sorg

Og Herren angret at Han hadde dannet menneskene på jorden, og det voldte Ham sorg i Hans hjerte. 1. Mosebok 6:6

Hvert eneste øyeblikk strømmer det ut fra Guds trone en mektig strøm av kjærlig nåde og kraft som gir liv til jorden. De majestetiske åsene dekket med trær, blomster og planter i mange farger og dufter, danner et levende bakteppe for menneskenes hjem. Deilige frukter, smakfulle grønnsaker, tusen forskjellige smaker og delikatesser, ligger på menneskenes bord. Millioner av hjerter banker med livspulsen som strømmer fra Ham som besitter udødelighet. Det er Guds glede å gi; men siden menneskets fall er det ingen som svarer med takknemlighet, dyptfølt takknemlighet. Selv blant dem som klarer å be en takkebønn for maten de skal spise, er ordene et fromt ritual som skal overbevise taleren og tilhørerne om at de faktisk er takknemlige, når de bare er kommet for å se, ta og eie.

De kaller det "de forferdelige toerne"⁹. Smerten og sjokket som foreldre opplever når deres dyrebare, lille nyfødte for første gang rynker på nesene og sier NEI! Slik trass, slik tåpelighet i et barns hjerte! En mor er ute og handler med sitt lille barn, og barnet ser noe som det liker, og strekker instinktivt ut hånden for å ta det. Frøene til Eros er i ferd med å produsere sin giftige frukt. Moren går forbi i håp om at ønsket vil fordufte. Det kommer et fortvilet skrik, og dramaet begynner for alvor. To viljer kjemper nå mot hverandre. Barnet strekker ut hånden og begynner å ta ting fra hyllen mens kravene fortsetter. Moren har valget mellom å tilby noe for å berolige barnet, eller prøve å tåle det økende dramaet med skrik, hulking og enhver mulig taktikk for å få sin vilje. I løpet av denne tiden blir nesten alle foreldrenes instruksjoner bekjempet og motarbeidet. Dette er rå menneskelig natur. For flertallet av menneskeheten, lærer alderen oss bare å bli mer listige og kalkulerte når det gjelder å manifestere våre ønsker om å se, ta og eie.

De forferdelige toerne er bare en forløper til de ofte mer kaotiske tenårene, der kampene blir langt mer komplekse, men motstanden er den

9 Direkte oversettelse av uttrykket "the terrible twos" på engelsk, som henspiller på den vanskelige tiden da barn kommer inn i trassalderen.

samme. På et tidspunkt blir foreldrene tynget med en følelse av sorg. Minnet om det dyrebare barnet som de har pleiet, elsket og tatt vare på, ser plutselig ut til å bety lite; i stedet blir det minnet ofte kastet tilbake på dem som en skremselstaktikk. Sorgen som oppstår, driver mange foreldre inn i en kamp der de er fast bestemte på å knuse denne motstanden. Mødre bønnfaller ofte fedre om å gi etter for sitt raseri som svar på gjentatt trass, utakknemlighet og respektløshet. Noen foreldre, i deres iver etter å berolige en egensindig tenåring, kjøper stadig flere ting til ham eller henne, men nivået på tilfredshet fortsetter å synke mens kravene fortsetter å øke. Slik er frukten som kommer fra trollkvinnen og hennes lærling.

Hvis vi kunne se tingene fra Guds trone og være vitne til at hele menneskeheten er gjennomsyret av Eros' ånd – som griper etter og søker å eie de tingene som Gud fritt har gitt som et tegn på sin Agape-kjærlighet – kunne vi da begynne å forstå Hans sorg? Med et sinn som er stengt av for åndelige realiteter, har de nesten ingen kapasitet til å oppfatte at Han finnes. Det er bare den lille gløden av det lovede frøet som hvisker, med en stille liten stemme dypt inne i samvittigheten, at alt dette ble gitt gratis fra et hjerte fullt av Agape-kjærlighet.

For hver gang Eros-scenen i hagen gjentas, tenker mennesket mindre på seg selv som en mottaker av kjærlighet. Jo mer han tar for seg selv, jo mindre takknemlighet føler han og jo mindre er han i stand til å gi. Hver Eros-syklus som forvandler tiltrekning til skuffelse, skaper et mer intenst ønske om å oppnå for å utvanne skuffelsen. På denne måten ser vi avhengighetens fødsel; å engasjere seg i en prosess som lover lykke, men som etterlater deg tom og deprimert. Avhengighet er den perfekte refleksjonen av Eros sin totale kontroll over sjelen.

I motsetning til dette, er det enkle Agape-prinsippet, formulert på følgende måte:

. . . for ingenting har dere fått det, for ingenting skal dere gi det.
Matteus 10:8

Det er et enkelt, men kraftfullt prinsipp. Jo mer du innser at du har fått mye, jo mer sannsynlig er det at du gir på samme måte. Bare noen som

vet at han eller hun er velsignet, kan velsigne. Bare den som lever i takknemlighet, kan virkelig gi ut fra en følelse av overflod og fylde. Som salmisten sier:

Du gjør i stand et bord for meg i mine fienders nærvær; Du salver mitt hode med olje; mitt beger renner over. (6) Sannelig, godhet og barmhjertighet skal følge meg alle mine levedager, og jeg vil bo i Herrens hus til evig tid. Salme 23:5-6

Takknemlighet får begeret til å renne over til andre, og når denne prosessen begynner, kan den spre seg og berøre millioner av liv. Slik var tanken bak Agape-motoren som skulle velsigne alle jordens familier. Adam og Eva skulle være den store opprinnelige kjærlighetspuls, fylt med takknemlighet, som skulle strømme ut i store bølger til alle deres barn. Men nå hadde Eros-motoren tatt over, og menneskets en gang så livlige sjel ble til en ørken av det skuffende begjæret etter å eie.

Idet Gud ser ut over verdens befolkning på jakt etter noen som vil respondere på Agapes frø, er det en mann som responderer når alt ser ut til å være tapt.

Men Noah fant nåde i Herrens øyne. 1. Mosebok 6:8

Jeg elsker enkelheten i dette verset. I sin betraktning av verden, ser Noah ved tro forbi den naturlige verden og inn i Guds øyne og ser nåde, velvilje og godhet. Noahs hjerte er fylt av takknemlighet. Hemmeligheten bak glede er å vite at man er velsignet, velsignet av Han som sitter på universets trone. Kan vi forestille oss Guds glede? Etter hundrevis av år med nesten ingen respons på Hans strøm av nåde, flimrer gnisten av takknemlighet i Noahs sjel. Jesu Ånd bor i et menneskehjerte, midt i nesten universell ødeleggelse. Agapes frø lever i mennesket! Som et resultat, kan Gud utøse en velsignelse gjennom ham for å bevare menneskeslekten fra å bli utryddet av Eros-frøet. Noah er en prototype på det kommende frøet som vil knuse slangens hode.

Ved å erfare at Gud var nådig, ble Noah en kanal for velsignelse til alle som ville respondere på hans budskap. Å se Guds Agape gjorde ham til en nådens formidler for verden. Budskapet var enkelt. Verden kommer til å

gå under, og som et bevis på at han stolte på Gud, bygget han på Guds befaling et stort skip for å forberede seg til den hendelsen. De som trodde på Noah og forberedte seg på å gå inn i arken, ville bli frelst. De som avviste Noah som en dåre, ville for sent innse at de hadde avvist den eneste muligheten til å unnsnippe.

I århundrer hadde Guds ånd bønnfalt menneskene om å vende seg bort fra Eros sine prinsipper og ta imot løftet om Agape-frøet som ble gitt til dem som uttrykte tro på det drepte lammet. Men menneskenes fordervelse ble bare større og større i takt med deres opprør. Den stadige utilfredsheten fikk dem til å søke mer absurde og sjokkerende seksuelle opplevelser for hvert år som gikk. Barn ble i stadig større grad ofre for avskyelige begjær, og det erotiske prinsippet om å manipulere naturkreftene for å oppfylle begjæret, førte til menneskeofringer og den mest perverse seksualitet man kan tenke seg.

Hvor lenge skulle skrikene fra de små barna som ble gjort rede for de utsvevende og ugudelige menneskenes fornøyelser og påfunn, få fortsette? Hvem kan forstå Guds sorg over å være vitne til slike grusomme forbrytelser? Dag etter dag, år etter år, århundre etter århundre fortsatte jakten på personlig lykke, nytelse og fantasi uten hensyn til Han som har gitt alle disse tingene. Det måtte stoppe. Men selv da, tilbød Gud verden en utvei om de ville velge den.

I 120 år rakte Gud ut hånden til det falne mennesket gjennom Noahs forkynnelse; Han advarte, bønnfalte og kalte, men folket var uberørt. Selv ikke det fantastiske synet av dyrene som gikk inn i arken på en ordnet måte, rørte dem. Deres hjerter var uberørte, uomvendte og ufrelste.

Og mens regndråpene begynner å falle, kommer det en kvalmende bevissthet om at deres liv i bunnløs utakknemlighet mot Gud muligens kan ta slutt. Mens lynet slår ned i jorden i raseri og tordenen ryster voldsomt i bakken, husket menneskene de uskyldige ansiktene til dem de hadde fortært og ødelagt i sine lyster. Jorden spydde bokstavelig talt ut denne elendige skitten i vemmelse. Naturen hadde stønnet under menneskets ondskap, og nå høstet de giftige Eros-frøene sin fulle belønning. Menneskene så forferdet på mens hjemmene deres ble skylt

bort og hedenske altere ble knust i stykker. Skrik av redsel skar i luften og spottende ord mot Gud var på de skyldiges lepper. Guddommelig tålmodighet hadde var oppbrukt, og nå ble ondskapens store flodbølge og nedslaktingen av uskyldige stoppet. Mennesker hadde sådd Eros-frø i jorden, og nå fødte jorden selv deres ondskap. Menneskenes vold ble nå reflektert tilbake til dem i jordens vold. Gud var dypt bedrøvet over at Han måtte la menneskene oppleve resultatet av sitt eget valg. De hadde drevet Ham bort, og dette var resultatet.

Har du lagt merke til den gamle veien som onde menn har trådt på?
(16) De som ble hugget ned før tiden, deres grunnvoll ble oversvømmet av en flom. (17) De som sa til Gud: "Gå bort fra oss! Og hva kan Den Allmektige gjøre for dem? (18) Likevel fylte Han deres hus med gode ting; men de ondes råd er langt borte fra meg.
Job 22:15-18

Alt det Gud hadde ønsket å gi mennesket for å nyte, dele og leve i skyggen av Hans velsignelse, ble revet bort av slangens frø. Hvem kan forstå Guds sorg ved tanken på disse tingene? Likevel var det åtte sjeler som ble reddet fra flommen. Det lovede frøet flimret av håp i Noahs hjerte og inneholdt løftet om en ny begynnelse.

8. En Velsignet Mann

Selv om syndefloden hadde rensed jorden for menneskenes avskyelige gjerninger, styrt av et endeløst begjær etter å ta for seg selv, klamret Erosfrøene seg til menneskeslekten i Noahs sønner. Kam hadde ikke bare sett sin fars nakenhet, han hadde også hatt seksuell omgang med sin mor mens hans far var beruset (1. Mosebok 9:18 lister opp Noahs sønner, og den inkluderer Kanaan i listen, men kaller Kam for hans far), men da Noah ble edru igjen, ble han klar over Kams avskyelige forbrytelse mot hans foreldre. De mørke gjerningene som Kam hadde vært vitne til før syndefloden, fikk nytt liv i ham og utløste en ny bølge av ondskap i verden.

Ved å tillate Eros å drive ham til å oppfylle unaturlige lyster, brakte han ikke bare en forbannelse over seg selv, men også over sine barn.

Og Noah våknet opp fra sin vin, og han fikk vite hva hans yngste sønn hadde gjort mot ham. (25) Og han sa: "Forbannet være Kanaan; han skal være tjenernes tjener for sine brødre." (26) Og han sa: "Velsignet være Herren, Sems Gud, og Kanaan skal være hans tjener." 1. Mosebok 9:24-26

Akkurat her ser vi et viktig relasjonelt prinsipp. Når mennesker begjærer ting for seg selv som gjør at de ikke respekterer den som gir dem liv, er det der forbannelsen ligger. Og når en mann bare tenker på seg selv, lærer han sine barn å tenke på seg selv og ignorere det livet og de velsignelsene som er gitt dem av deres foreldre eller andre autoriteter.

Kams førstefødte sønn var Kusj, og den førstefødte sønnen til Kusj var Nimrod. Akkurat som sin far, som hadde begjæret og tatt det som ikke tilhørte ham, Nimrod, i sitt begjær etter å fylle mangelen på velsignelse i sitt liv, reiste opp hærstyrker og begynte å erobre nabolandsbyer og samfunn for å bygge sitt eget rike (1. Mosebok 10:10-11). Josefus forteller oss litt om Nimrod:

"Nå var det Nimrod som oppildnet dem til en slik fornærmelse og forakt for Gud. Han var barnebarnet til Kam, Noahs sønn, en dristig mann, og med stor styrke i hendene. **Han overtalte dem til ikke å tilskrive det [styrke] til Gud, som om det var Hans fortjeneste at**

de hadde blitt lykkelige, men til å tro at det var deres eget mot som skaffet dem den lykken. Han endret også gradvis styringsformen til tyranni, da han ikke så noen annen måte å vende menneskene bort fra gudsfrykt enn å gjøre dem konstant avhengige av hans makt." Josefus, "Antiquities Book 1", kapittel 4, avsnitt 2

Her ser vi den naturlige progresjonen til Eros, som får mennesket til å tjene seg selv:

1. Tilskriv deg selv styrke (Du skal sannelig ikke dø).

Tror lykke kommer gjennom eget mot (Ta det du ønsker for deg selv).

2. Streb etter å herske over alt (Du skal bli som Gud).

Når du først har begynt på denne syklusen, er du selvsagt dømt til å bli skuffet og deretter frastøtt av dem du prøver å få det du ønsker fra. Når mennesker søker å få ros og tilbedelse fra andre mennesker, vil disse naturligvis avvise slike forsøk, og krig er resultatet.

I løpet av svært kort tid, ble verden igjen oppslukt av Eros-syklusen og ønsket om å eie og herske over andre. Jo mer menn avviste sannheten om at alt de eide var en gave fra Gud, desto mer følte de egoismens forbannelse i sjelen. I løpet av noen tiår, hadde Nimrod skapt sitt eget imperium med en hær, en religion basert på sex og naturtilbedelse, og et samfunn som ikke tenkte på Gud.

Nok en gang var verden full av mennesker som var fulle av begjær og tomme for takknemlighet. Nesten alle jordens familier opererte på Eros-basert tiltrekning og frastøting i stedet for en Agape-basert takknemlighet og ære overfor dem som hadde gitt dem liv. Nok en gang tenkte menneskene bare på mat, sex, makt og krig i et desperat forsøk på å finne sin egen guddommelighet. Historien om Ham og Nimrod er et eksempel på hvordan tyranni kan vokse fra én egoistisk handling til hærer i kamp, som dreper, ødelegger og knuser familier.

Herrens øyne søkte frem og tilbake på jorden for å finne en mann hvis hjerte var villig til å tro at han var velsignet; en mann hvis sjel var fylt av

takknemlighet og som kunne bli hjørnesteinen i en ny Agape-motor for verden. Så snart Gud kunne finne en mann som valgte å tro at han var velsignet, kunne Han øse velsignelse over ham uten å frykte at velsignelsene ville vende hans hjerte bort fra Giveren. Midt i hjertet av Nimrods egoistiske imperium fant Gud en slik mann. Han var som et spinkelt skudd i begjærets ødemark som omringet ham. Denne mannen var Abram. Abram var fortsatt påvirket av Eros-kulturen, men hans hjerte var ømt nok til at han kunne lære å elske Gud som skapte alle ting, og bli Hans venn.

Nå hadde Herren sagt til Abram: "Dra ut fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus, til et land som Jeg vil vise deg. (2) Og Jeg vil gjøre deg til en stor nasjon; Jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort; og du skal bli en velsignelse. (3) Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og forbanne den som forbanner deg; og i deg skal alle slekter på jorden bli velsignet." 1. Mosebok 12:1-3

Legg nøye merke til at Gud sa at Han ville velsigne Abram og at han skulle bli en velsignelse. Bare en velsignet mann kan være til velsignelse for familien og samfunnet. Gud ville gjøre Abram stor, ikke for at han skulle behage seg selv, men for at han skulle velsigne alle slekter på jorden. Men denne transaksjonen var ikke så enkel som den kan høres ut. Eros-frøene som Abram hadde arvet fra Adam innebar at han måtte kjempe mot ideen om at gode ting bare kommer til de som søker dem og anstrenger seg for å ta dem i eie. Da Gud sa at han ville velsigne Abram, var det bare på én betingelse – forlat ditt land, din kultur som er full av avgudsdyrkelse, forlat dette og vandre med Meg. Men så enkelt kan det ikke være for å bli en mektig nasjon?! Sikkert ikke! Forlat alle dine kontakter og menneskene som kunne opphøye deg, og gå og bo i ødemarken, der det er få mennesker, bortsett fra de med merkelige, tilbakestående skikker og paraksiser? Dette virker ikke som en veldig klok måte å bli en stor og mektig nasjon på.

Abram adlød befalingen og forlot sine kjente omgivelser. Han fulgte en vei som så ut til å gå i motsatt retning av å bli en stor nasjon. Nok en gang bekrefter Gud sitt løfte til Abram:

Da viste Herren seg for Abram og sa: "Jeg vil gi dette landet til dine etterkommere." Og der bygde han et alter for Herren, Han som hadde vist seg for ham. 1. Mosebok 12:7

Abram møtte en rekke utfordringer, men ingen var større enn det faktum at han ikke hadde noen sønn. Hvis Abram skulle bli en stor nasjon, måtte han ha minst én sønn. Fortsetter han å tro, eller bestemmer han seg for å gjøre noe med det? Stoler han på løftegiveren, eller sørger han selv for at løftet går i oppfyllelse? En natt, da han grublet på disse tingene, kom Gud til ham.

Og Abram sa: "Se, Du har ikke gitt meg noen etterkommer; og se, en som er født i mitt hus, er min arving." (4) Og se, Herrens ord kom til ham og det lød slik: "Han skal ikke være din arving, men han som skal komme fra din egen kropp, skal være din arving." (5) Så førte Han ham utenfor og sa: "Se nå mot himmelen og tell stjernene om du er i stand til å telle dem." Og Han sa til ham: "Så tallrike skal dine etterkommere bli." (6) Og han trodde på Herren, og Han tilregnet ham det som rettferdighet. 1. Mosebok 15:3-6

Her er den enkle hemmeligheten bak rettferdighet: Tro på det Gud sier at Han vil velsigne deg med. Tro du er en velsignet person. Det er det! Og hva har Gud velsignet hver og en av oss med?

Han som ikke sparte sin egen Sønn, men overgav Ham for oss alle, hvorfor skal Han ikke også fritt gi oss alle ting med Ham? Romerbrevet 8:32

Hvis Gud har gitt oss sin Sønn, så kan vi være sikre på at Han fritt vil gi oss alle ting. Vi trenger bare å tro Ham. Dette er nøyaktig hva Abram gjorde.

Og han trodde på Herren, og Han tilregnet ham det som rettferdighet. 1. Mosebok 15:6

Dette er hemmeligheten bak glede i ethvert forhold; dette er gnisten som vil tenne Guds Agape i sjelen: Tro at Gud vil gi deg det Han har lovet, og tro at det er Han som har gitt deg alt du allerede har. Når du gjør dette, vil du i likhet med Abram, bli en velsignet person, og en velsignet person vil flyte over av et ønske om å gi det han har fått.

Dette er hemmeligheten bak varig lykke i ekteskapet. Hvis du dveler ved alt du har fått, vil du ønske å gi, og det er Guds velsignede vei for oss. Hvis du dveler ved alt du burde få, vil du ta for å få, og det er vår destruktive vei. Behandler ikke ektefellen deg som du fortjener? Så behandle DEM slik du føler at DU fortjener! Har du ingenting å være takknemlig for? Har ikke Gud gitt deg mat, klær og husly? Har Han ikke åpnet tusen roser for deg og fått lyset til å danse på vannet? Malte Han ikke himmelen i en strålende gylden farge da solen begynte å gå ned? Kan du virkelig si at du ikke har vært velsignet?

Denne prosessen blir selvsagt veldig vanskelig når den ene ektefellen velger å være egoistisk og dominerende. Ved å holde fast ved det lyset som Gud har gitt oss, kan vi finne glede selv om mange ting er overskygget av sorg; men hvis vi slutter å finne noe å være takknemlig for, overgir vi oss til egoisme og blir som den andre ektefellen, fylt med egoistisk anger og selvmedlidenhet.

Kam og Nimrod var forbannede menn fordi ønsket om å ta og eie for å finne lykke alltid vil føre til skuffelse. Hvis vi tar for å være lykkelige, er vi sønner av forbannede menn, og vi vil forbanne andre. Abram var en velsignet mann. Hvis vi er Abrams barn, må vi tro at vi er barn av en velsignet mann.

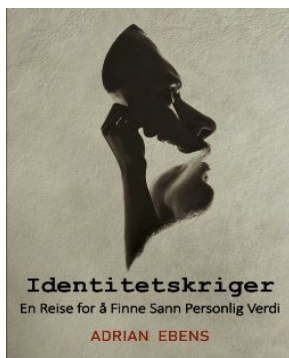
Og hvis vi er barn av en velsignet mann, er vi i sannhet velsignet.

Og den som er velsignet, vil velsigne.

Dere har mottatt fritt, gi fritt videre.

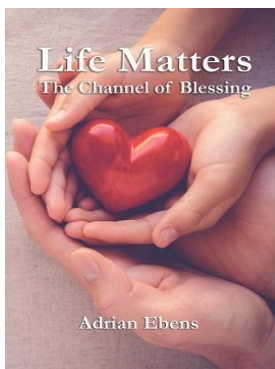

Andre bøker tilgjengelig på **fatheroflove.info** tilgjengelig for nedlastning også som audiobøker

Identitetskriger

De giftige virkningene av å føle seg verdiløs stammer fra troen på utilstrekkelighet, upopularitet og ubetydelighet. Mens selvhjelpsbøker ofte fremmer selvkjærlighet og bekræftelser, overser de det avgjørende behovet for å motta velsignelser. En foreldrefigur eller mentor som uttaler velsignende ord, har en enorm kraft. Å høre at du er elsket av noen du respekterer og beundrer, er en uerstattelig opplevelse. Dessverre er mange blendet av Satans innflytelse og søker bekræftelse andre steder og blir døve for Faderens vidunderlige ord, nemlig at du er Hans elskede barn.

"Life Matters"

Innerst inne har alle mennesker et behov for å føle seg trygge på sin egen verdi. Alt vi gjør i livet påvirkes av vår tro på hvor vår verdi kommer fra. I denne boken får du Bibelens syn på hvor vår verdi kommer fra, med fokus på hvilken rolle familierelasjoner spiller når det gjelder å etablere vår følelse av verdi. Oppdag hemmeligheten bak vellykkede parforhold. Finn årsaken til så mye sorg og smerte i våre relasjoner, og utforsk den relasjonelle friheten som følger av å vandre på Guds veier.

En Bibelsk Kjærlighetshistorie

Opprinnelig Kjærlighet

Vi har håp om at vi i våre hjerter kan bli ført tilbake til den opprinnelige kjærligheten.